

Els nous camins de la delinqüència

Les màfies de l'Est han creat un nou estil de pràctiques delictives en què l'extorsió, el robatori i la prostitució més propera a l'esclavatge s'han convertit en moneda habitual. La policia és incapaç d'enfrontar uns mètodes que la superen en dinamisme i abast. I la nova delinqüència vinguda del fred s'estén per tot el país.

Com l'energia, el delictes no mor, sinó que es transforma. Definitivament, i després d'uns anys dedicats a prendre posició —bàsicament els que han passat del nou segle—, les màfies estrangeres s'han situat en un lloc preminent en les classificacions de delictes. “És com si malfactors de distintes cultures s'hagueren organitzat per repartir-se successivament el control de la delinqüència”, opina un guàrdia civil amb llarga experiència en la persecució del tràfic de persones. “Els d'ací, bàsicament, s'han quedat en tot allò que no poden controlar els de fora, que han apostat molt fort i sense por de res.”

“Per exemple —continua—, abans, la prostitució del carrer la controlaven proxenetes paios; més tard, va passar a mans de macarrons gitanos; després, en el negoci tot eren individus subsaharians, gent de Libèria o Nigèria, antics soldats de fortuna al servei de senyors de la guerra d'aquells països. En aquests moments, la prostitució ja no està dominada pels africans, sinó pels búlgars i pels romanesos.”

“Els macarrons actuals que operen a casa nostra són immigrants que varen exercir com a soldats i com a policies als antics règims comunistes, homes que saben com fer viatjar secretament dones a través d'Europa o que s'aprofiten de les que vénen a treballar ací de qualsevol altra cosa.” “Quan les dones arriben a Barcelona o a València —afegeix—, o aquests exsoldats les controlen

directament o les posen en mans d'altres immigrants, antics delinqüents d'Europa de l'Est que les supervisen per ells.” “Darrerament estan aplicant altres mesures per aprofundir en les possibilitats del negoci”, apunta. “Per exemple, ataquen i segresten a plena llum del dia dones que són compatriotes seues, i amb les quals no han mantingut contacte previ; són dones, això sí, que no tenen parella ni ningú que les pugui protegir. Els diuen que han de deixar la feina que hagen aconseguit —sovint treballen en un bar o en una botiga, o netegen en cases— i fer-se prostitutes; òbviament, han de passar-los un percentatge; la primera reacció és negar-s'hi, i aleshores les torturen.” La pràctica habitual és apagar cigarretes en el cos de la dona i tallar-la amb un ganivet els peus i les mans per fer-li ferides escandaloses, de les que fan molta sang.

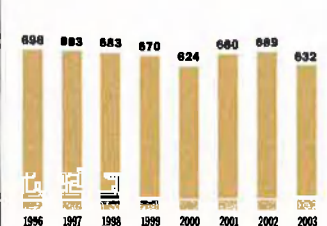
L'esclavatge com a norma. “En aquest moment —comenta un veterà policia de Castelló, acostumat a veure xicotetes de l'Est oferint-se fins i tot enmig dels horts—, la dona transigeix, va a casa seua, agafa roba i ells la duen a tal o tal altra carretera i la posen a treballar; la vesteixen, li donen de menjar, la enganxen a la droga, i ja està: no li permeten cap caprici. I, de tant en tant, l'apallissen, perquè no s'oblidi qui mana.”

“Els mafiosos llatinoamericans o subsaharians han hagut de cedir terreny —explica—; els delinqüents de l'Est són

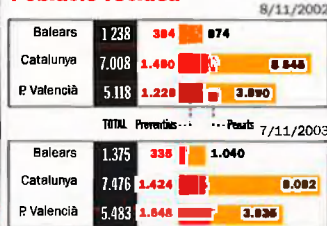
Evolució de la delinqüència

Nombre de delictes

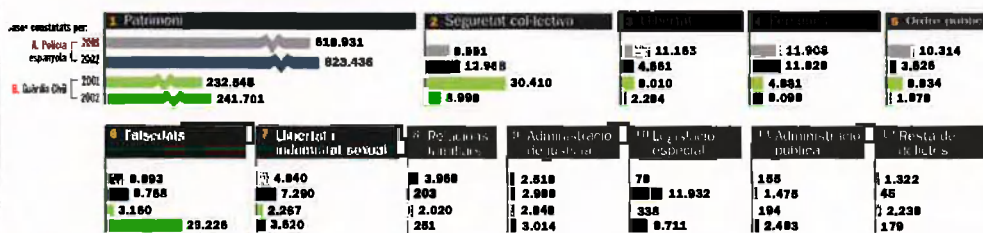
En milers

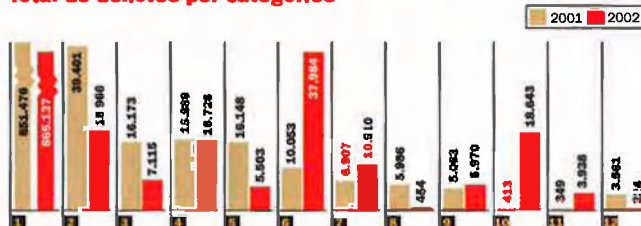
Populació reclusa

Classificació de delictes

Total de delictes per categories

En la classificació de delictes, cal tenir en compte que, segons la classificació policial, cada apartat indica contra quin precepte s'han comès. Per exemple, "patrimoni" és "contra el patrimoni". Hi ha l'excepció de "falsedats", que indica específicament el nom del tipus

de delictes. Dia a dia, el nombre de reclusos creix malgrat que els índexs de delinqüència puguin mantenir-se estables. Els delictes són cada vegada més cruels i amb un major nivell de violència, derivats, en molts casos, dels mètodes de les màfies de l'Est.

Font: Ministeri de l'Interior // Gràfic: V. PRIETO

més durs, i la seua mercaderia, les dones, és més atractiva que la dels altres proxenetes i aguanten més el maltractament que les de qualsevol altre país", assegura. "És pràcticament impossible que una d'aquestes xicotes parli amb la policia –diu–, primer perquè els macarrons la controlen, però també perquè, realment, estan més acostumades que les altres prostitutes que els tíos, al seu país, es comporten com uns salvatges amb elles."

A la vora de qualsevol carretera, abunden les dones de l'Est amb ulls morats, cicatrius en la cara –cosa impensable en qualsevol altra prostituta: els altres macarrons no volen espantar la clientela malmetent la mercaderia, però als de l'Est tot els fa igual– i en un estat d'ànim totalment pertorbat per la droga. "Ací havíem oblidat com actuaven els macarrons més bèsties, perquè, des de fa un temps, els autòctons i els amos de locals prefereixen no fer soroll, treballar en silenci, sense martiritzar les xicotes per no eixir en la premsa i no passar per presó."

"En canvi, els delinqüents de l'Est –apunta aquest policia–, han vist que, aplicant la violència salvatge, poden

fer-se un lloc en el delictes, perquè ja hi ha molt pocs delinqüents més que ho facen així, sense pensar en les conseqüències de cap tipus; no solament tracten les dones com esclaves, sinó que les fan sentir-se com esclaves, sense premiar-les amb afecte: si es porten bé, els regalen la vida i la droga; si no, les torturen." A més a més, i això és més important que no sembla, "els fan creure que les pràctiques sexuals estrambòtiques són normals, i que és normal també que les facen per pocs diners". Un cas bastant clar: travessant la

**Els mafiosos
llatinoamericans
o subsaharians
han hagut de
cedir terreny als
delinqüents de
l'Est, més durs**

Plana hi ha el Caminàs, un camí rural que ofereix, entre altres coses, deu quilòmetres entre Borriana i Castelló esguitats de putes subsaharianes, búlgares i romaneses. Les més visitades són les de l'Est.

"Els macarrons les duen cada dia en furgonetes, les deixen allà a ple sol", apunta un veí de Borriana. "El Caminàs és molt llarg, i totes s'han organitzat per repartir-se la feina; la majoria d'homes prefereixen les de l'Est: són més guapes, i es deixen donar per darrere pel mateix preu que per davant; un servei típic val 20 euros, però per poc més pots fer el que vulgues amb elles, qualsevol cosa. Les negres –conclou– posaven moltes més barreres, però ara han hagut d'acceptar el mateix que les altres per competir."

El paradigma de Torrevella. La prostitució és l'activitat més evident d'aquestes màfies vingudes del fred. Però ha estat només un primer pas per estendre pel nostre país pràctiques delictives que tothom creia pròpies només de les pel·lícules o dels malsons. I que es concentren fins l'extrem al Baix Segura.

La policia vol actuar de manera coordinada contra les noves mares vingudes de l'Europa de l'Est, però no té mitjans per fer-ho ni tampoc possibilitats d'organitzar-se. El PP ha incentivat la seguretat privada en detriment de la pública, i això ha afavorit la proliferació d'una sèrie de buits que són ben aprofitats pels nous delinqüents.

Perquè en aquesta comarca del sud del País Valencià tots els delictes relacionats amb nous estils de criminalitat conviuen en absoluta impunitat. “Podem anomenar-la nova criminalitat –opina un policia que ha treballat llargs anys en aquest territori–, però es tracta de vells delictes que ací sempre hem considerat propis de les pel·lícules; no estàvem preparats per a una epidèmia oberta de crims, i no estem en disposició d’aturar-la.” Segons diu, el Baix Segura concentra tots els colors del delictes d’última fornada que es cometen a la resta del país. El paradigma, realment, és la ciutat de Torrevella. Un veterà centre turístic que pot arribar a aplegar mig milió d’habitants, amb una importantíssima representació de delinqüents organitzats de Rússia i Europa de l’Est. Hi ha discoteques i locals nocturns que han anat caient, a poc a poc, sota el control de representants d’alguna facció mafiosa russa. “Tot-hom ho sap, tothom ho diu, resulta evi-

dent, però ningú no fa res”, comenta un turista recalçant que acudeix cada any a la localitat. “Temporada a temporada, veus que això va a més; però Torrevella continua sense comissaria de Policia.”

A la Marina Alta i al Baix Segura es concentren el 90% dels homicidis que es cometen a Alacant, i, segons l’Associació Unificada de la Guàrdia Civil, al voltant de 50 bandes criminals, la majoria d’Europa de l’Est, actuen a Torrevella. “Però no hi ha efectius, ningú no inverteix en l’ampliació i la modernització de les forces de seguretat”, explica un membre d’aquesta associació. “En canvi, els criminals sí que es modernitzen, i no els fa por d’utilitzar la pistola; si nosaltres disparem una arma, ens poden expedientar; per tant, ningú no busca problemes, i el delictes comú més violent no para d’augmentar.” Sobretot en un lloc on es pot practicar amb tanta tranquil·litat com Torrevella, que cada estiu disposa de 150 poli-

cies per controlar mig milió de persones provinents d’una llarga llista de països. “El PP ha desballestat les forces de seguretat de l’estat –denuncia el guàrdia civil–, no ha fet res per nosaltres, no creu en la seguretat pública si no és per controlar el terrorisme; i en qüestió d’ordre públic i seguretat hi ha altres problemes quotidians molt preocupants, però com que no són tan rendibles políticament no se n’ocupen.”

La preferència per la seguretat privada en compte d’invertir en la pública crea, però, greus problemes d’imatge al PP. L’edil popular de Policia de Torrevella, Pedro Valero, ha arribat a dir que “un assassinat cada mes” –és la mitjana de la ciutat– representa “un índex baix d’inseguretat ciutadana”. Això va arribar a ser considerat com una burla fins i tot pel mateix Pedro Hernández, alcalde de la ciutat i també del PP. En canvi, no ha buscat solució, malgrat que les referències mediàtiques i policials a la presència de la màfia russa no

La delinqüència mafiosa creix i es reproduceix sense que les forces de seguretat tinguin prou recursos per a aturar-la.

paren d'augmentar. Sense policies, sense fiscals, sense serveis judicials, Torrevella és avui un paradís per als gàngsters nous que recuperen els mètodes més durs dels vells. Construcció, hostaleria, extorsió i prostitució: aquests són els sectors que treballen els delinqüents de l'Est al Baix Segura, com ho són a la resta de casa nostra.

A Barcelona, els robatoris de botigues de luxe i les venjances en barris degradats formen part del seu menú; a Lleida, cada banda de l'Est opera en un barri determinat, i es divideixen per activitat (uns delinqüents es dediquen a atracar joieries, d'altres, estancs, etcètera). En els últims dos anys s'han comès sis segrests a Lleida entre immigrants d'aquesta procedència perquè es negaven a pagar un impost mafiós: a un, els delinqüents el van dur a un pantà, li van lligar una pedra al coll i el van amenaçar de llançar-lo a l'aigua si no pagava. Al País Valencià bandes de lladres sigilosos coneguts policialment i periodísticament com *murcigleros* entren i surten de cases en silenci, rememorant el seu entrenament com a antics soldats soviètics. A Andorra, delinqüents de l'Est estan vinculats a la falsificació de targetes de crèdit i al tràfic de diners il·legals. A Mallorca, han imposat gairebé de manera hegemònica el control de la prostitució.

I tot això, sense mantenir cap tipus de precaució real o de dissimulació.

Joan M. Oleaque

(Amb informacions de Miquel Payeras, Anna Sáez i Àlvar Valls)

Cines Babel
Cines Albatros

CINES Babel

Janis y John

de **Samuel Benchetrit**

Si presentes aquesta butlleta tindràs el següent preu especial:

Si ets subscriptor d'EL TEMPS:
4€ de dilluns a dijous
1 4,40€ cap de setmana

(cal acompanyar justificant de pagament)

Si ets lector d'EL TEMPS:
4€ de dilluns a dijous

Fra Lluís Colomer, 4 Acc. VALÈNCIA

